

MASneep, gehouden te Bedum, 10-05-2020

Liturgie van Middelburg

L. Joh. 21: 1-8

T. Joh. 21: 9-14

Ps. 84: 1, 3

Ps. 103: 1 (na wet)

Ps. 111: 2, 6 (na collecte)

Ps. 23: 1, 2, 3

Gz. 30: 2, 6

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

In deze tekstverzen zien we hoe de Heere Jezus zich opnieuw weer openbaart aan zijn discipelen. En dat alles met het oog op hun zending. Want, zij moeten de wereld over gaan met het Evangelie.

De Heere Jezus had hen in dienst genomen, niet als vissers van vissen, maar als vissers van mensen. Maar de Heere Jezus stuurt hen er niet op uit voordat Hij hen eerst bemoedigend heeft. Eerst deed hij dat grote wonder van de visvangst. En nu gaat Hij hen onderwijzen door een door Hem klaargemaakte maaltijd.

Thema: Jezus geeft Zijn medewerkers dubbel genadeloon

- 1. een vette vangst**
- 2. een versterkend ontbijt**

1. Een vette vangst

Want het, want het wonder wordt eigenlijk nog heerlijker,
het wordt nog rijker
en het wordt nog groter,
nog wonderlijker ook.

Want, aangekomen bij het land, bij de oever, zien de discipelen in één keer wat op het strandje liggen. Op de oever zien ze iets bijzonders, iets wat hun aandacht trekt.

Wat zien ze dan?

Toen ze bij de oever kwamen zagen zij een kolenvuur liggen en daarop lag vis. En er lag ook brood op.

Wat raar want, de Heere Jezus die had hen toch toegeroepen vanaf de kant:
"Jongens, hebben jullie nog iets voorbij het eten?"

En toen hadden ze geantwoord: "Nee, we hebben niets bij het eten".

Waarop de Heere Jezus had geantwoord "Nou, werp dan je net uit aan de rechterkant van het schip en je zult vangen".

Maar de Heere Jezus heeft al vis. Hij heeft zelf al de spijs.

Waarom vraagt de Heere Jezus dan of ze nog vis hadden? Hij heeft het Zelf.

Maar het wordt nog wonderlijker gemeente, als we horen wat de Heere Jezus nu tegen hen zegt in vers 10.

Jezus zei tegen hen: "Breng wat van de vissen die u nu gevangen heeft".

En dan moeten we gemeente, de klemtoon leggen op het woordje 'nu'. Breng wat van de vissen die u nu gevangen hebt.

Waarom zegt de Heere Jezus dat zo?

Gemeente dat is, omdat de Heere Jezus hun wil herinneren en tegelijk wil benadrukken, hoe ze die vissen gevangen hebben. Want door het benadrukken van het woordje nu beseffen de discipelen meteen. Ja, deze vissen hebben wij gevangen door dat grote wonder. Op Zijn Woord hebben wij de vissen gevangen. Toen Heere Jezus zei: "Gooi het net maar uit aan de rechterkant". Toen hebben we gevangen.

En daar legt de Heere Jezus hier de vinger bij.

Breng wat van de vissen die u nu gevangen hebt. Op mijn bevel. Toen jullie daar naar hebben geluisterd en hebben gehoorzaamd. Dat is namelijk het geheim van jullie slagen, Mijn discipelen.

Dat zal straks ook het geheim zijn van jullie slagen als jullie gaan, als jullie gaan vissen in het Koninkrijk van God en mensen zullen vangen. Dat je dan in gehoorzaamheid aan Mijn bevel mensen zal vangen. Als je luistert naar Mijn woord.

En dan is de Heere Jezus Christus, Die is dan niet afhankelijk van Zijn discipelen, maar Hij gebruikt ze wel. Hij wil hen gebruiken. Hun werk zal niet tevergeefs zijn.

"Hun werk" zegt u, "Hun werk? Het is toch het werk van de Heere Jezus?"

De Heere Jezus gaf toch de vissen? Ja inderdaad, de Heere Jezus gaf de vissen. Maar laten we nog eens lezen. Vers 10. Jezus zei tegen hen: "Breng wat van de vissen die u nu gevangen hebt".

U, ja u.

Maar de discipelen die hadden toch niks gevangen?

De Heere Jezus had ze hun gegeven. Gooi maar je net uit aan de rechterkant en je zult, je zult ze vangen.

Op bevel van de Heere Jezus hadden ze dat gedaan en hier zegt de Heere Jezus: ja, Ik heb ze jullie gegeven, maar jullie hebben ze gevangen.

Want jullie hebben geluisterd naar Mijn woord.

Brengt van de vissen die u nu gevangen hebt.

De Heere Jezus rekent hun de vangst toe. Terwijl Hij ze heeft gegeven, zegt Hij: Jullie hebben ze gevangen.

Dat is nou onze Heere. Hij beloont hen. Hij beloont hun gehoorzaamheid en dat is geen verdienste. Dat is genadeloon.

Breng van de vissen die u nu gevangen heeft. De Heere Jezus schrijft al die vissen, en we gaan ze zometeen tellen met elkaar. Hij schrijft ze allemaal op hun rekening. Geen één uitgezonderd!

Gemeente, is dat nou geen eer? Is dat nou geen eer, als je in dienst mag staan van deze Heere? Als je voor Hem je werk mag doen.

Als je voor Hem je werk mag doen in de kerk.
Als je bij Hem mag horen, bij Zijn gemeente.
Als je mee mag bouwen aan Zijn kerk.
Als je mag arbeiden in het Koninkrijk van God. Terwijl Christus ons voor Zijn werk echt niet nodig heeft.
Hij is niet afhankelijk van ons en dat Hij je toch gebruikt.

Dat is zo'n wonder,
dat is zo'n voorrecht,
dat is zo'n eer die wij mogen ontvangen.
Dat Hij ons in Zijn grote genade toch wil gebruiken. Dat Hij ons wil inschakelen in Zijn werk en hier Zijn apostelen.

Wat een wonder, wat een trouw. En dat Hij nu ook hun inspanning en hun moeite wil gebruiken, wil belonen. En wat krijgen ze dan een genadeloon gemeente. Wat ontvangen zij een vette vangst.

Het is Johannes die het beschrijft hoeveel vissen ze vangen. 153 vissen.

Ze hebben ze dus één voor één geteld. Zien jullie het voor je jongens en meisjes? Dat grote zware net hebben ze met elkaar op de kant getrokken en ze zijn eerst gaan tellen: Eén, twee, drie, vier, vijf, zes. Kijk eens wat een grote vette vissen, want het waren allemaal grote vissen. 10, 15, 16, 153!
Het zijn er 153!

Ze zullen het tegen elkaar gezegd hebben: Het zijn er 153! 153 grote vissen en het net is niet eens gescheurd. Terwijl het er zoveel zijn!

Er zijn heel veel verklaringen geprobeerd te geven over dit getal. 153.

Veel verklaarders hebben geprobeerd om hier een bepaalde symboliek in te vinden. Nu is het inderdaad zo dat in de Schrift soms ook getallen symboliek bevatten. Ergens naartoe wijzen.

Denk aan het getal van de volheid, zeven. En dan worden hier wat combinaties geprobeerd te maken door verschillende uitleggers. Hoe aantrekkelijk soms ook gemeente, toch, toch denk ik niet dat hier nou zoveel symboliek in zit, in deze 153.

En dan kunnen we speculeren wat we willen, maar laten we dat maar niet doen. Het zijn er 153. Maar waarom zou dit aantal dan wel door Johannes opgeschreven zijn?

Gemeente, het lijkt alsof Johannes het met verbazing heeft opgeschreven. Vol grote vissen. Want Johannes schrijft erbij: "En hoewel het er zoveel waren scheurde het net niet."

Wat heeft Christus een groot wonder gedaan. Wat is dat een bemoediging geweest dat Hij zo veel heeft gegeven: 153! Terwijl ze de hele nacht niks hadden gevangen. Zo maar overdag 153. Wat een bemoediging.

Het is alsof Johannes door dit te schrijven wil zeggen: dit moeten we nooit meer vergeten.

Dit moet u en jij ook nooit meer vergeten. Dit moeten we altijd onthouden dat Christus zo heeft gegeven. Zo veel.

Wanneer de discipelen straks uitgezonden gaan worden, mochten ze terugdenken aan dit wonder.

Tel ze maar, tel de zegeningen die de Heere Jezus geeft.

Tel ze maar, tel de zegeningen die u ontvangt in het Koninkrijk van God als je daar mag werken.

Tel je zegeningen discipelen, als je straks ook uitgezonden zal worden. De wereld over en het soms ook moeilijk zal zijn.

Tel de zegeningen die de Heere Jezus je geeft.

Als op de levenszee de stormwind om u loeit
als ge tevergeefs uw arme hart vermoeit.

Tel uw zegeningen, tel ze één voor één.

En ge zegt verwonderd: Hij liet nooit alleen.

Ook hier niet.

Hij heeft ze in die lange nacht niet alleen gelaten. Hij zal ze straks ook, als ze vanuit Jeruzalem het Evangelie gaan verkondigen, niet alleen laten.

Als ze de wereld overtrekken en ze ook veel moeite, veel strijd, veel verdriet zullen kennen,

als ze in kerkers zullen zitten,

als ze onthoofd zullen worden,

als ze gekruisigd zullen worden,

als ze bespot zullen worden,

als ze stokslagen zouden krijgen.

Blijven tellen. Blijf je zegeningen tellen. Wat God in Zijn genade zal geven.

Hij rekent ze het toe als genadeloon.

En wat hebben de apostelen mensen mogen vangen. Ze hebben mensen gevangen onder en door de prediking van het Evangelie. En ze hebben ze net zoals hier aan de oever, ze hebben ze allemaal gebracht bij de Heere Jezus.

Waardoor ze door de dienst van de apostelen uit genade door Christus gered waren. Ze zijn allemaal geteld, één voor één, een vette vangst. Wat een voorbereidend onderwijs dit.

Maar er is nog veel meer.

Thema: Jezus geeft Zijn medewerkers dubbel genadeloon

1. een vette vangst
2. een versterkend ontbijt

Want het is op een morgen. Op de vroege morgen. En dan ontvangen ze een dubbel genadeloon. Ze ontvangen niet alleen een vette vangst maar ze ontvangen nog meer. Ze ontvangen namelijk ook een versterkend ontbijt.

Er staat hier in de HSV dat ze de middagmaaltijd gebruikten, maar een betere vertaling is ontbijt. Volgens mij in de nieuwe HSV-vertaling middagmaal ook weggelaten, is het maaltijd geworden. Het is een ontbijt, het is op de vroege morgen, toen het net licht werd.

En dan klinkt er in alle vroegte allemaal bevelen van de verheerlijkte Christus. Misschien is het u al opgevallen bij het lezen dat dat bevelend spreken van hun Meester, van hun Zender: Breng! van de vissen die u nu gevangen hebt. Vers 12: Jezus zei tegen hen: Kom! en gebruik! de maaltijd. Werp! Breng! Kom!

Het is de verheerlijkte Christus die hen opzoekt.
Die hen aanspoort.
Die hen aan het werk zet.
Die hen stuurt.
Die hen straks ook zal sturen.
Die hen aan zal vuren vanuit de hemel.

En Hij wil nu hier met hen de maaltijd gebruiken.
Hij wil het ontbijt met hen gebruiken.
En nodigt ze uit: Kom! Gebruik de maaltijd. Kom hier! Kom hier jongens, lieve kinderen, dan zal Ik jullie versterken. Ik zal jullie nieuwe krachten geven voor jullie zo vermoeide lichamen.

Ik zal jullie geestelijk nieuwe krachten geven.
"Een rijke dis zult U mij toe bereiden, voor de ogen van wie Mij haten en bestrijden".
Psalm 23.
De Heere Jezus, Hij gaat hen versterken.

Dat is onze Heere. Zo zitten ze samen rondom dat kolenvuur. En het is een heerlijk beeld gemeente, als we goed voor ogen blijven houden hoe de discipelen daar zitten, met Christus.

Ze zitten daar, de discipelen, uitgeput. Ze zitten niet strak in het pak aan de oever. Nee, ze hebben de hele nacht gevist. Uitgeput zijn ze. Vermoeid. In hun werkplunje zitten ze daar. Petrus die zit er nog is z'n natte goedje. Die heeft door het water gelopen. En daar zitten ze. En de Heere Jezus als de verheerlijkte als de opgestane Christus, Hij staat erbij, Hij zit er tussen.

Tussen de vermoeiden,

tussen de uitgeputten,
tussen de verbaasden,
tussen de verwonderden,
en tussen de stillen.
Wat een schitterend beeld.

En Hij roept ze en Hij zegt: "Kom. Kom... Gebruik de maaltijd".
En een maaltijd, gemeente, toen, dat was zo'n hoogtepunt. Daar sprak gemeenschap uit. Daar sprak verbondenheid uit. Hij wilde bij hen zijn.

Zo zitten ze daar, en het was stil..... Helemaal stil.
Niemand van de discipelen durfde Hem te vragen: "Wie bent U? Want ze wisten dat het de Heere was".
Het is, het is alsof ze verlegen zijn met de situatie. Het is alsof ze verlegen zijn met de Heere Jezus Zelf. Iedereen wist dat het de Heere was.
Maar niemand durfde het te zeggen of te vragen.

Misschien wel beschaamd,
misschien wel in verootmoediging, omdat ze het de hele nacht verwacht hebben van hun eigen kracht. En ze nu weer zien hoe heerlijk hun Heere is. En hoe schitterend en hoe krachtig.

Dat ze stil waren van eerbied en ontzag. Hier zien we de vreze des Heeren aan de oever.

Eerbied en ontzag voor de verheerlijkte Christus.

Tegelijkertijd is het ook zo dat, dat de Heere Jezus voor hun ogen ook te groot was. Te heerlijk.

Toen hij opstond uit de dood gemeente kreeg de Heere een verheerlijkt lichaam. Ze konden Hem nog wel herkennen aan de wonden in zijn zij, Thomas ook. Maar toch, het was anders dan bijvoorbeeld iemand als Lazarus die opstond uit de dood. Lazarus kreeg gewoon een vergankelijk lichaam. Hetzelfde lichaam.

Maar het verheerlijkte lichaam van Christus
wat onvergankelijk is,
en wat heerlijk is,
en wat krachtig is,
wat al Gods kinderen eens zullen krijgen als ze sterven.

Waar ze ook zoveel troost uitgeput hebben, ook in de afgelopen dagen.
Dit is anders.
Dit is heerlijk.
Hun ogen kunnen het niet bevatten.

Stil zijn ze, omdat Hij, hun Heere zo oneindig boven hen verheven is en toch zo dichtbij. En is het dan ook niet zo gemeente, dat hoe meer je van Hem ziet, hoe meer je over Hem te weten komt, hoe groter Hij wordt, deze Christus en hoe kleiner jezelf wordt.

Is dat ook bij u zo? En bij jou?

Hoe meer je hoort van Christus en van Zijn werk, en hoe Hij het doet, en wie Hij is, dat Hij steeds groter wordt voor je.

En dat je dan zelf ook ziet dat je in Zijn licht zelf ook steeds kleiner wordt. Zodat je als het ware net als Johannes, de apostel Johannes, die de Heere Jezus zo lief had, later ook op Patmos, als hij de Heere Jezus ontmoet. Als de Heere Jezus Zijn hand, Zijn rechterhand op hem legt, dat Johannes neervalt in eerbied en ontzag voor Hem.

Stil zijn ze.

En let dan eens op gemeente, hoe de Heere Jezus de stilte doorbreekt. Hij doet dat niet door te spreken. Nee, ze wisten dat het de Heere was. Ze zagen Hem en Hij had ze genodigd: Kom, kom, kom, en gebruik de maaltijd.

Maar kennelijk zijn ze blijven staan, want we lezen in vers 13: en Jezus kwam.

Hij neemt het initiatief.

Hij gaat naar hen toe en Hij spreekt niet, nee, Hij nam het brood. En Hij gaf het hun.

En Hij pakte de vis. En Hij gaf het hun.

De verheerlijkte Christus, Hij dient. Hij dient Zijn discipelen en Hij geeft hun te eten en te drinken. De Koning! Onze Koning! Die op het punt staat om weer verheerlijkt te worden in de hemel.

Hij dient Zijn discipelen en Hij onderwijst hen zo. Hij instrueert hen. Hij leert hen op die manier de laatste lessen.

Hij geeft ze brood en vis.

Hij geeft het aan Petrus.

Hij geeft het aan Thomas.

Hij geeft het aan de zonen van Zebedeüs.

Hij geeft het aan Nathanaël.

Hij geeft het aan de andere discipelen.

Hij geeft hun te eten uit Zijn handen.

Hij zegt: "Hier, nog meer genadeloon, nog meer genadeloon. Ik zal jullie straks ook versterken als jullie in Mijn koninkrijk gaan werken zal Ik ook zorgdragen voor jullie vermoeide lichamen. Ik zal zorg dragen voor jullie vermoeide en belaste zielen. Kom maar. Eet, wordt versterkt.

Het is tot jullie troost. Het is tot jullie bemoediging."

Gemeente wat is dit heerlijk dat de verhoogde Christus, dat Hij zich niet schaamt voor Zijn broeders, maar dat Hij hen zo nabij is en dat Hij hen te eten geeft.

En dat de discipelen ook mogen weten, dat als wij straks gezonden worden, dan zoeken wij eerst het koninkrijk van God. Maar dan zal al het andere zal ons ook echt geschonken worden. Hij zal ook naar lichaam en ziel voor ons zorgen.

Wat hebben ze zo die diepe gemeenschap, en de diepe verbondenheid met hun Heere mogen smaken en proeven. Verwonderd over wat er net gebeurd is.

Wat zullen ze daar nog over gedacht hebben. Weer zo'n wonderbaarlijke visvangst!
Wat een wondermacht! En nu krijgen ze van Hem te eten en te drinken.

Dankbaar en blij over Zijn liefdevolle zorg. Bemoedigd voor hun roeping voor het ambt dat nu komt. Het apostelambt. Om te gaan zenden, om mensen te gaan vangen. Dubbel genadeloon. Vette vangst en heerlijk ontbijt.

Wat een bemoediging, wat een aansporing trouwens ook.
Ook voor ons vandaag. Voor de kerk van de Heere Jezus Christus vandaag. De kerk die bouwt op datzelfde fundament, gelegd door de apostelen. Door deze vissers.

Wat kunnen wij daar dan van leren?
Wij zijn geen apostelen. Nee, inderdaad, wij hebben dat ambt niet.
Dat fundament is gelegd, dat hoeven wij niet te gaan leggen.
Nee, we moeten er op door bouwen. Verder bouwen.

Dat betekent gemeente, dat dat wij in ons eigen ambt, of dat nou het bijzondere ambt is of het ambt van de gelovige, dat u zich ook laat sturen door de Heere in uw leven. Dat u elke dag de wereld in trekt. En dan hoeft u niet het vliegtuig te pakken. Maar dat is gewoon heel dichtbij.
Dat is op de plaats waar de Heere je gesteld heeft.
Waar Hij je geplaatst heeft.
Waar Hij je gebracht heeft.
Dat je daar leeft voor Hem. In gehoorzaamheid. En dat je je door Koning Christus laat sturen in de taak die Hij je geeft. In de kerk of in het koninkrijk van Hem.

Misschien is dat soms wel moeilijk, misschien weet je ook niet altijd wat je taak is. Dat kan ook. Wat is mijn taak eigenlijk in het koninkrijk van God? Wat is mijn taak in de kerk?

Bid gemeente, bid of de Heilige Geest u daarin de weg wil wijzen.
Of de Heilige Geest de weg zal banen.
En praat er ook over met elkaar:
Wat is mijn taak, in de kerk?
Wat is mijn taak in het koninkrijk van God?

Praat er over in de gemeente, maar praat er ook over in de gezinnen. In alle openheid. En bespreek het met elkaar: hoe kan ik mijn gaven inzetten in de gemeenschap van de heiligen? Met vreugde en vrijwillig. Niet klagend. Voor God.

Zoek het dan niet te hoog.
Zoek het niet te groots.
Zoek het niet te ver weg.

Mag ik het proberen concreet te maken? En dan beperk ik het alleen tot het gemeenteleven.

Ambtsdragers bijvoorbeeld. Bouw op het fundament. Wat is dat als ambtsdrager, bouwen op het fundament? Dat is als ambtsdrager in gelovige gehoorzaamheid aan Christus als een wachter op die muren van Sion staan, om de gemeente te beschermen tegen verkeerde invloeden, tegen verkeerde leringen. Bouwen op het fundament dat is als ambtsdragers de huizen ingaan om dat Woord van deze Koning open te doen. Om de mensen op te bouwen in het geloof. Om een goed woord te spreken op zijn tijd.

Bouwen op het fundament, dat is dat je in leer en in leven trouw en gehoorzaam blijft aan het Woord van God.

Bouwen op het fundament, dat is als diaken de gemeente in liefde opwekken tot onderling dienstbetoon. Tot liefdedienst. Dat de geur van deze Koning, dat die te ruiken is in de gemeente van Christus. In dat dienen.

Bouwen op het fundament, dat is dus jezelf als gemeentelid vrijwillig en met blijdschap geven aan Christus en Zijn gemeente.

Hoe doe je dat?

Dat doe je door het sturen van een e-mail in deze tijd.

Dat doe je door het sturen van een kaart of het plegen van een telefoontje of het doen van een bezoekje.

Dat doe je door samen met en voor elkaar te bidden.

Dat doe je door praktische hulp rondom de erediensten.

En noem het maar op.

Vult u het maar in.

En zo zijn er nog tal van andere zaken.

Tel dan je zegeningen, tel ze één voor één. Want Christus Die bouwt Zijn kerk nog steeds.

Dat is niet iets alleen van het verleden gemeente, dat u zegt, je kunt eens kijken hoe de Heere vroeger heeft gewerkt, en nu doet Hij dat niet meer.

Nee, Christus, deze Christus van de Schriften, bouwt nog steeds Zijn kerk, ook in 2021. Dat staat vast.

De vraag alleen is vanochtend, en die vraag komt naar u toe: bouwt u mee? Bouw jij mee? Laat je je door Hem inschakelen of sta je wat aan de rand, sta je wat aan de kant van het kerkelijke leven ook? En sta je werkeloos toe te kijken om alleen maar te ontvangen, als een consument?

Of ben je vooral druk in je leven met het bouwen van je eigen koninkrijk?

En als dat laatste zo is, dat je zegt, ja als ik eerlijk ben, dan kijk ik inderdaad veelal wat toe. Wat er gebeurt, ik vind het allemaal wel best. Weet dan dat Christus u wil gebruiken. Dat Hij u roept en dat Hij u wil gebruiken in Zijn dienst en wacht dan niet langer. Laat je door Hem inschakelen.

Terug naar de zee van Tiberias. Toen op die vroege morgen zocht Jezus Zijn discipelen op om hen toe te rusten voor hun apostelambt. Ze ontvangen dubbel genadeloon.

Wat een zegen.

Wat een bemoediging.

In de prediking van het Evangelie zoekt deze Christus u vanochtend ook weer op, net zo als Hij toen Zijn discipelen opzocht. Hij zoekt u op en Hij zegt: Kom. Werp. Werk mee. En Zijn roepstem gemeente, die zal blijven klinken totdat Hij al de Zijnen vergaderd heeft. In het evangelienet. Daarom zegt Hij het ook vandaag: werp, breng, kom.

Dat Hij ook u en jou straks rijkelijk zal belonen. Uit genade. Want deze Christus, Hij komt spoedig en Hij zal Zijn loon bij Zich hebben en Hij zal het aan een ieder vergelden zoals zijn werk zal zijn.

AMEN